

1818-iki kiadása 1909-ben 40 M-án kelt el (IV : 84), addig egy Goethe sajátkezű ajánlásával ellátott példány árát 1908-ban 505 M-ra szöktették fel a szenvedélyes autogramkedvelők (III : 111). — Schiller Frigyes művei közül ár szempontjából első helyen a Räuber I. kiadása áll, melyből 1909-ben két példány került piacra, az egyik 650, a másik — egykorú bőrkötésben — 750 M-n. (IV : 193). E még mindig szép ár erős visszaesés az 1908-ban eladott két példányához képest, melyek 1210, illetve 1200 M-n cseréltek gazdát (III : 269). Ugyane mű 1782. évi kiadásának háromféle variánsa 195—380 M. közt ingadozik (III : 269, IV : 193), míg többi műve közül csupán az Anthologie auf das Jahr 1782, Don Carlos 1787. Gedichte 1800—1803 s a Kabale u. Liebe 1784. kiadása értek el e két év alatt 100 M-nál magasabb árakat. Egyéb érdekesebb árak: Brentano, A., Gockel, Hinkel, Gakelaia Frankfurt 1838. 200 M. (IV : 32); Heine, H., Buch der Lieder, Hamburg 1847. 120 M. U. a. Gedichte, Berlin 1822. 130 M. (IV : 95—97). Hoffmann, E. T. A., Kater Murr. Berlin 1820—1822. 155 M. (IV : 102). Kant, Kritik der reinen Vernunft. Riga 1781. 68—91 M. (III : 148) és 130 M. (IV : 112). Keller G. Neuere Gedichte. Braunschweig, 1851. 255 M. U. a. 2. Aufl. 105 M. (IV : 113). Kleist, Penthesilea. Tübingen (1808) 115 M. (III : 152) és 140 M. (IV : 114). U. a. Germania an ihre Kinder. (1813). 190 M. U. a. Familie Schrockenstein, 1803. 165 M. (III : 155) 125 M. (IV : 113). Lessing G. E., Minna v. Barnhelm, Berlin 1767. 205, 405 és 585 M. (III : 171) 180 és 455 M. (IV : 130), Novalis, Heinrich v. Ofterdingen. Berlin 1802. 470 M. (IV : 163) stb. A többi hasonló érdekességű kiadvány ára 40—50 M. közt ingadozik, de igen sok értékes és érdekes irodalmi mű editio princepsit 20—25 márkáért is lehet kapni.

Az árak ingadozása, mint a felhozott példák is mutatják, sok esetben oly erős, hogy az évkönyv adatait csak a legnagyobb óvatossággal fogadhatjuk el irányadókul. *Dr. Gulyás Pál.*

Zeitschrift des österreichischen Vereines für Bibliothekswesen. I. évfolyam. Wien. 1910, Wilhelm Baumüller. Ára egy évre 7 K 20 fill.

Új cím alatt, modern formában jelenik meg a folyó évtől kezdve osztrák kollégáink hivatalos közlönye, melyet Friedrich Arnold Mayer, a bécsi egyetemi könyvtár őre szerkeszt. Mint az első számból kivehető, a szerkesztő a tudományos értékű eredeti közleményekre kevés súlyt helyez, hanem főleg a bel- és külföldi tudományos és népkönyvtári ügyről s a velük kapcsolatos intézményekről kívánja tájékoztatni olvasóit. Sajnálattal állapítjuk meg, hogy a szerkesztő a kettős monarchia közjogi helyzetét

nem ismeri s a magyar korona országait egyszerűen bekebelezi Ausztriába. Igazán nem tudjuk, micsoda jogcímen sorolják az «Österreichische Bibliographie» alá a *Magyar Könyvszemlét* és *A fővárosi könyvtár értesítőjét* s ha az egész bibliografiai rész elrendezéséből a folyóirat irányzatára következtetni szabad, úgy lapjuk nem egyéb, mint Schmerling szellemének tökéletes kifejezése. Klasszikus példa erre a bibliografiai rész II. szakasza, melyben a «nationale, lokale und personale Bibliographie» van földolgozva, még pedig a következő elrendezésben (csak az országnevek czimzóit jegyzem ki, eredeti sorrendben): Österreich, Böhmen, Krain, Kroatien, Tirol und Vorarlberg, Ungarn etc. De a rovatokban is elsikkasztják hazánk államiságát, így például a Múzeumok és Könyvtárak Orsz. Főfelügyelőségét az *Österreichische Rundschau*-ban ismertetik, még pedig nem a Museumskunde-ban megjelent s előttük is ismert tanulmányom, hanem Weckbeckernek az én dolgozatomnak osztrák mázzal bevont parafrázisa nyomán. Ezek a jelek azt hiszem, teljesen elégségesek ahhoz, hogy elvegyék minden hazai szakember kedvét a közreműködés gondolatától, annál is inkább, mert bármely németországi szaklap szívesen veszi a hazai viszonyainkat ismertető közleményeket a nélkül, hogy államiságunkon esorbát kellene ejtenünk.

Dr. Gulyás Pál.